

Hellen Rinell
23 First Kuan Hai Road
T s i n g t a o.
Shantung, China.

Göteborg den 2 april 1949.

N:r 261.

Älskade lilla Hella!

I förrgår kväll kom Evy upp till mej och frågade om jag visste att jag haft främmande i tisdags kväll, då jag inte var hemma. Som inte kommit hem alltså. Nej, jag visste ingenting. Då hade Mjönes varit här. Jag ringde ju med det samma och frågade om dom inte ville komma bums. Nej, det kunde dom inte, för Nils skulle till ett möte. Så bad jag dom komma som i går kväll. Dom skulle ringa till kontoret i går och gjorde så och lovade att komma på kvällen, då dom lagt barnen. Dom var så rara och det var så roligt. Dom sa att du såg skaplig ut. Men dom hade ju inget att jämföra med, då dom inte sett dej i din glans dagar!!!

Såna förtjusande saker dom hade med sej! Kan man tänka sej något så fint som den lilla elfenbenssaken. Ruth var med uppe i går kväll och hon fick ta den med hem och visa flickorna. Så skall jag gömma den väl till din pensionstid bryter in. Då skall du få den till att skåda intill livets slut. Och en så läcker jacka! Tidernas! Nog skall jag också förvara den. Om jag kommer att ta den på mej vet jag inte riktigt säkert. Kanske någon gång om det blir kallt. En liten sidenbit skall jag för säkerhets skull sätta på kragens innersida. Vaccer var den.

Tack också för brevet. Har just skrivit till Roy och bifogat hans brev. I dag kom ditt brev nr 25 av den 22 dennes. Det var en förfärligt äventyrlig flygfärd, du gav dej ut på. Stackars dej och stackars pengarna. Det är något i ditt bre, som jag inte begriper. Du säger på sid. 2 så här: "Ingen var nere och mötte, men jag gick igenom tullen och hade just fått väskorna upp på en lastbil, då Gunnar och flickorna kom. De hade fått uppgift om att planet skulle komma in senare. De sände med mej en hel del saker och ett stort paket sa de att det var kläder och då tulltjänstemännen frågade mej sa jag det, men som väl var ~~frågade~~ öppnade de det inte, för när jag kom hem och skulle packa om i Shanghai så var en hel del medicinflaskor i och hade de sett det hade jag först fått skäll för att jag ljög och sedan fått betalat tull! Det måtte väl inte vara så dunkelt, som det är dunkelt sagt. Eller är det jag själv som är dunkel? Annars håller jag med dej om att man bör tala sanning. Din situation kunde blibit obehaglig.

Ringde just nu till fru Mjönes - Lise-Lotte heter hon väl - och frågade hur det var med hennes mamma. Hon vart lessen att hennes mamma tagit av så på de år dom varit borta. Nu visste jag att dom haft doktorn hemma i går kväll vid 10-tiden. Det var jourhavande och han kunde inte komma förr, så dom gick hem till Eklandagatan kl. halv 10. L-L. hade varit angelägen om att doktorn skulle remittera henne till sjukhuset för att få en riktig undersökning av hennes mage. Och den 12 ds kommer hon in på medicin II. Fru Stenberg är bara 55 år gammal. Det vore hemskt om hon hade något tråkigt i sin mage. M:s hälsar dej så gott,

Det förefaller mej vara ett underligt sällskap vi har där ute i Kina! Du måtte väl kunna ordna det så att ni får dela ut kläderna den här gången! Jag begriper inte hur människor kan ta på sin uppgift så som en del gör. Inte heller anser jag "syster i missionsstyrelsen" - att man utan vidare kan gå och engagera sej för andra uppgifter utan att göra upp det med vederbörande. Därom kommer väl besked från exp. så småningom, för jag vet att R. har reda på det.

Så får jag tacka så mycket för jul- och födelsedagsgåvorna. Fast det hade väl bort vara upptaget på förteckningen.

Hur jag skall bära mej åt med lådorna vet jag inte riktigt ännu. Man får nästan se hur dom ser ut innan man kan veta hur man skall bära sej åt med dom. Men det är klart att det ordnar sej på något sätt.

Hur kan strutzen bära sej åt så med Gunnars mamma. Vad påkallade en sådan påringning? Det har väl inte varit så kritiskt så det var nödvändigt. Hon, som inte har 25 års träning med att ha sin Gunnar i "vilda östern" kan ju inte rå med sådant. Det är inte mycken visdom hopad på vissa ställen och i vissa hjärnor och inte tillräckligt med kärlek i tillhöriga hjärtan.

Jag hade för några dagar seda brev från Rudén, vari han säger bl. a.: "När det nu särskilt gäller Hellen är det alldeles klart, att man helst ser, att hon får möjlighet att vara så nära Oscar som det går. Jag har sport att Gunnar Berggren antytt hemresa. Jag hoppas, att detta inte behöver bli aktuellt. Ordna sig förhållandena något så när fram över böra vi försöka få ut flera av de äldre missionärerna! Detta senare bör ni väl inte släppa utanför familjen. Gunnar hör ju dit.

Dom där som vistas i USA har inhe hittills meddelat sej med missionsledningen, åtminstone inte den 28/3, då R:s brev var daterat. Dom är nog en nöt att knäcka.

Ack, om vi kunde skicka ut Sonja inom överskådlig tid. Men det är nog inte så lätt på ett tag. Detta att vi måste kalla hem alla dom här, som varit ute några år, gör det hela lite komplicerat, och inte så lite heller.

I tisdags, när Mjönes sökte mej, var jag på pensionärs-hemmet i Kungsladugård och hälsade på Anna Stefansson. Känner du henne. Den gama gumman på vilken huvet "går" lite. Hon sa för några veckor se an att hon fyllde 89 år den 25/3. Jag tänkte att i närheten av den dagen skall jag väl hälsa på henne. Och så träffades vi på Kvinnoförbundets årshögtid i vår kyrka i söndags. Hon ville att vi skulle bestämma tid. Ja, jag kan komma i morron, sa jag. - Nej, då ska jag på symöte. /Det är käckt!/ Så blev det då tisdag. Hon hade så fintoch trevligt och var själv så prydlig och proper. Så sa jag, då vi drack kaffe, att det var väldigt trevliga koppar hon hade. Dom är väl gamla? Nä då, dom fick jag på min 40-årsdag!!! 49 år var väl ingen tid för henne. I Tabernaklet, där hon hör hemma, hade dom nyligen uppbyggelsekonferens med Sven Lidman som ene talare. Honom gillade hon inte. Hon hade en del anmärkningar på honom och så sa hon till slut: Men författare kan väl inte bättre! Hon ser och hör bra och har en klar hjärna.

I morron kommer Emma och Flora Svenberg hit på kørkkaffe. Så ock Amanda Sahlin och Stella Andréasson samt Ebba och Ludde. Amanda har inte varit här förr. Flora är hemma och hälsar på. Verkar annars i Värnamo.

Oscars artikel, som gick till Solberg, ha vi föredragit i församlingen. Men om den varit inne i Sv. J. vet jag inte. Jag har den inte själv. Sakll försöka ta reda på både den och den som gick till VP. Vi får så mycket i dina brev, så man vet till slut inte vad man fått det man inhämtat. Jag menar att annars skulle man reagera på ett annat sätt inför tidningsartiklarna. Men vi ska väl försöka ta reda på saken.

Så en mängd innerliga hälsningar till min Oscar och hans son och hans kärring ätte

Om Lina